

Λεόντ Δελίλ.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά

Τῆ 6ῃ Ἰουλίου ἀπέθανεν ἐν Παρισίοις ὁ ἀκαδημαϊκὸς Λεόντ Δελίλ, εἰς τὸν μεγίστον ποιητῶν τῆς συγχρόνου Γαλλίας. Γεννηθεὶς ἐν Ἀγίῳ Παύλῳ τῆ 23 Ὀκτωβρίου 1818, μετέβη καὶ ἐγκατεστάθη ὀριστικῶς ἐν Παρισίοις τῷ 1847, διορισθεὶς κατ' ἀρχὴς ὑποβιβλιοφύλαξ ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τοῦ Λουξεμβούργου. Γνωστὸς ὡς ποιητῆς ἐγένετο τῷ 1853, ὅτε ἐξέδωκε τὴν πρώτην συλλογὴν τοῦ *Poèmes antiques* καὶ μετὰ δύο ἔτη ἄλλην ὑπὸ τὸν τίτλον «*Poèmes et Poesies*». Τὰ δύο ταῦτα βιβλία ἤρκεσαν νὰ τῷ ἐξασφαλίσουν θέσιν περιφανῆ μεταξὺ τῶν γάλλων ποιητῶν ἄλλ' ἢ ὁδοῦ τοῦ Λεόντ Δελίλ ἐφθασεν εἰς τὸ ἀπόγειον ὅταν ἐξέδωκε βραδύτερον τὰ *Poèmes Barbares* καὶ τὰ *Poèmes Tragiques*. Ἐκτός ταύτων, γνωστὸς τῆς ἑλληνικῆς βαθῶς, μετέφρασεν ἀμνηστως τὰ *Εἰδύλλια* τοῦ Θεοκρίτου, τὰς *ᾨδὰς* τοῦ Ἀνακρέοντος, τὴν *Παίδα*, τὴν *Ὀδύσειαν*, τὰ ἔργα τοῦ Σοφοκλέους καὶ τοῦ Αἰσχύλου κτλ. Τῷ 1887 ἐξελέγη μέλος τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας εἰς τὴν ἔδραν τοῦ Οὐγγῶ, ὁ ὁποῖος τὸν ἐξετίμα ἰδιαιτέρως καὶ εἰς προηγουμένα ἐκλογὰς εἶγε ψήφισεν ὑπὲρ αὐτοῦ. Πολλοὶ τῶν κριτικῶν τὸν Λεόντ Δελίλ θεωροῦν ποιητὴν ἀνώτερον καὶ τοῦ Βίκτωρος Οὐγγῶ ἀκόμη. Τὰς εὐρείας καὶ μεγαλοπροεπίαι αὐτοῦ συλλήψεις ἤξευρε νὰ ὑποτάσῃ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις μορφῆς αὐστηρῶς καλλιτεχνικῆς, τὰ δὲ ποιήματά του τὰ λαξευτὰ, τὰ συμμετρικὰ, μὲ τὸν θαυμαστὸν πλοῦτον τῶν εἰκόνων καὶ τῆς γλώσσης τὴν ἀνυπέροβλητον ἁρμονίαν, δύνανται νὰ θεωρηθοῦν ὡς πρότυπα τεχνικῆς ἐκτελέσεως. Ὁ Λεόντ Δελίλ, ἀρχηγὸς σχολῆς, ἔσχεν ἀπείρους θαυμαστάς καὶ μιμητάς, ἀλλὰ ἐκ τοῦ παραδείγματός του περισσότερον ὄλων ἐποφελήθη ὁ Ἐριδιξ, ὁ ποιητῆς τῶν «*Τροπαίων*», ὁ ὁποῖος θεωρεῖται ὁ γνησιώτερος αὐτοῦ μαθητῆς.

— Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις ὁ Στέφανος Ξένος, ὁ συγγραφεὺς τῆς περιλήξεως «*Ἡσίοδος τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως*». Γεννηθεὶς ἐν Σαύρῃ τῷ 1821 ἀπὸ γονεῖς καταγομένους ἐκ Πάτμου, ἐμαθήτευσεν εἰς τὴν ἐν Αἰγίνῃ στρατιωτικὴν σχολὴν, τὴν ἰδρυθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Καποδιστριαίου, ἐκ τῆς ὁποίας ἐξῆλθε μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ καὶ προσετέθη ὡς ὑπασπιστὸς τοῦ Καλλιέργη. Βραδύτερον, παραιτηθεὶς τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ, μετέβη εἰς Ἀγγλίαν καὶ ἐπεδόθη εἰς μεγάλας ἐμπορικὰς καὶ βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις, διὰ τῶν ὁποίων ἀπέκτησε μὲν κλοσσασίαν περιουσίαν, τὴν ἔχασε δὲ κατόπι, μετὰ πολλὰς περιπετείας, ἕως οὗ ἐθυβίσθη εἰς τὴν πτωχείαν, ἐν τῇ ὁποίᾳ τὸν εὗρεν ὁ θάνατος. Ἐν Λονδίῳ ἴδρυσεν τὸν «*Βρετανικὸν Ἀστέρων*

εἰκονογραφημένον περιοδικόν, περιέφυγον διὰ τὸν κατὰ τοῦ βασιλέως Ὄθωνος ἀμειλικτὸν πόλεμόν του. Ὑπὸ τὸν αὐτὸν τίτλον ἐξέδωκεν ἑσχαίως ἐν Ἀθήναις ἡμερησίαν ἐφημερίδα, ἣ ὁποία ὅμως ἐναυάγησεν. Ἐκτός τῆς «*Ἡσίοδος*» τοῦ καλλίστου τῶν ἔργων του, τὸ ὁποῖον πολὺ ἀνεγνωσθῆ ἐν Ἑλλάδι, ὁ Ξένος ἔγραψε καὶ ἄλλα μυθιστορήματα («*τὸν Διάβολον ἐν Τουρκίᾳ*» τὴν «*Ἱστορίαν τῶν Νόθων Τέκνων*» κτλ. Τὰ ἔργα ταῦτα στεροῦνται μὲν πύσης φιλολογικῆς ἀξίας, ἀλλ' εἶνε ἐκ τῶν εὐχάριστος ἀναγνωσκόμενων ὑπὸ τῶν πολλῶν, διὰ τὴν πλοκὴν καὶ τὰς περιπετείας.

— Ἐξεδόθη τὸ πρῶτον τεύχος τῶν «*Βυζαντινῶν Χρονικῶν*» ἐκδιδομένων ἐν Πετρούπολει ἑλληνιστὶ καὶ ρωσιστὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτροπιάν τῆς Αὐτοκρατορικῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν καὶ τὴν διεύθυνσιν τῶν κ. κ. Βασίλειου καὶ Ρέγκελ. Τὸ τεύχος ταῦτο σὺγκείται ἐκ 260 σελίδων περιέχει δὲ ὅλην πλουσίαν καὶ ἐκλεκτὴν.

— Ἐν Βαρναούλ τῆ 19 Ἰουνίου ἀπεβίωσεν ὁ Νικόλαος Γιαδριντσέφ. Ὁ διάσημος ρώσος συγγραφεὺς ἐγεννήθη τῷ 1842 ἐν Ὀμσκη, ἐσπούδασεν εἰς τὸ γυμνάσιον τῆς Τόμσκις, κατόπι δὲ ὡς ἀκροατῆς, ἠκολούθησε μαθήματα εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Πετρούπολεως. Ἀπελθὼν εἴτα εἰς Σιβηρίαν, ταχέως ἐγένετο ἐκεῖ γνωστὸς διὰ τῶν συγγραμμάτων του, ἀναγομένων εἰς τὴν ἱστορίαν, τὴν ἐθνογραφίαν καὶ τὰ ἔθνη τῶν σιβηριανῶν λαῶν. Εἰς τὸν Γιαδριντσέφ ὀφείλεται ἡ ἀνακάλυψις τῶν περιφύμων ἐρείπιων τοῦ Καρκαρούμ ἐν Μογγολίᾳ καὶ αὐτὸς πρῶτος ἔσχε τὴν ἰδέαν τῆς ἰδούσεως Πανεπιστημίου ἐν Σιβηρίᾳ. Ἐξέδιδε τὴν Σιβηριανὴν Ἐπιθεώρησιν καὶ τὴν Ἐπιθεώρησιν τῆς Ἀνατολῆς. Ὁ θάνατός του κύνει μὲγά κενὸν καὶ θεωρεῖται σημαντικὴ ἀπώλεια διὰ τὰ ρωσικὰ γράμματα.

— Ὑπὸ τοῦ κ. Παύλου Καλλιέργη, τοῦ σοφοῦ νομομαθοῦς καὶ ἱστορικοῦ, ἐξεδόθη ἐκ τῶν καταστημάτων Κωνσταντινίδου, ὁγκώδης τόμος ἐπιγραφόμενος «*Μελέται Βυζαντινῆς Ἱστορίας, 1205—1453*». Τὸ βιβλίον ταῦτο διακρίνει πλῆθος ἱστορικῶν γνώσεων, ἐπιστημονικὴ κατὰξίς καὶ ἀκρίβεια ὕψους σπανία. Ἀργότερα εἰς τὴν Ἑστίαν θά γίνῃ, ἐλπίζομεν, ὁ προσήκων περὶ αὐτοῦ λόγος.

Καλλιτεχνικά

Ἀπεβίωσεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁ ἐκεῖ πρό πολλοῦ ἀποκατεστημένος Ἕλλην ζωγράφος Παῦλος Πρωταλέντης, ἐν τῇ ἀκμῇ τοῦ καλλιτεχνικοῦ του σταδίου. Ὁ Παῦλος Πρωταλέντης ἐγεννήθη ἐν Κερκύρᾳ, ἐξ οἰκογενείας κατὰ παράδοσιν καλλιτεχνικῆς. Τὰς πρώτας σπουδὰς ἔκαμεν ὑπὸ τὸν πατέρα του, ζωγράφον ἐπίσης διακεκριμένον, ἐτελειοποιήθη δὲ εἴτα ἐν Ρώμῃ καὶ Νεαπόλει. Αἱ εἰκόνες του, μεγάλως ἐκτιμηθεῖσαι ὑπὸ τῶν εἰδημόνων, εἶνε ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τοπία αἰγυπτιακὰ. Ὅλιγον πρό τοῦ θανάτου του ὁ νεκρὸς καὶ πλήρης μέλλοντος καλλιτέχνης εἶχε τύχει τοῦ πρώτου βραβείου ἐν τῷ τμήματι τῶν Καλῶν Τεχνῶν τῆς Αἰγυπτιακῆς ἐκθέσεως.

Θεατρικά

Ἐκ τοῦ θεάσου «*Μενάνδρου*» τῶν κ. κ. Γαβουλάρη καὶ Παντοπούλου, ἀπεχώρησε ἡ κυρία Βύθαγγελία Παρλακευπούλου. Λέγεται ὅτι σκοπεῖται ἤδη νὰ συγχροτήσῃ ἴδιον θέατρον.

— «*Βασίλειος ὁ Βουλγαροκτόνος*» ἐπιγράφεται τὸ πεντάπρακτον δράμα τοῦ κ. Γ. Στρατήγη, τὸ ὁποῖον διὰ πρώτην φοράν ἐπαίχθη ἐν τῷ θεάτρῳ Τσόχ τῆν ἑσπεραν τῆς π. Πέμπτης. Ἔχει πολὺπλοκὸν ὑπόθεσιν καὶ μεγάλας περιπετείας. Ὁ Βασίλειος ἀγαπᾷ τὴν Βέραν, θυγατέρα εὐαριστοκίην τοῦ Βόριδος, βασιλέως τῶν Βουλγαρῶν, χάριν δὲ αὐτῆς κυρίως φαίνεται εἰς τὸ δράμα ὅτι κἀνεὶ κατὰ τῶν Βουλγαρῶν ὅσα ἀναφέρει ἡ ἱστορία. Ἡ τοιαυτὴ σύλληψις δὲν ἱκανοποίησε πολὺ, ἐκτός δὲ τούτου τὸ ἔργον εἶνε καὶ ἄλλας πολλὰς ἐλλείψεις ἱστορικὰς καὶ τεχνικὰς. Εἰς τὸν τύπον ἐκρίθη μᾶλλον δυσμενῶς, φαίνεται δὲ ὅτι καὶ εἰς τὸ κοινὸν δὲν ἤρρεσε τόσον, ἄφ' οὗ εὐθὺς ἀπὸ τῆς δευτέρας παραστάσεως τὸ θέατρον ἦτο κατὰ τὸ ἥμισυ κενόν.